

[Niels Anker Kofoed]

valutagevinst, og det er jo netop det, vi har brug for.

Vi vil have denne debat for at få klarhed over, om regeringen stadig væk har den forståelse, at vi skal øge landbrugsproduktionen, og at vi skal stå ved de løfter, vi har givet til landbrugserhvervet: producer mere! Det er ikke nok at have forståelsen. Nu gælder det også, om vi har viljen. Denne vilje har jeg ikke set i helhedsplanen.

Westh (S):

Siden 1975 har vi i socialdemokratiet arbejdet på at fremme den animalske produktion til glæde for beskæftigelsen og betalingsbalancen. I 1976 fastlagde den socialdemokratiske regering det som sin målsætning, at den animalske produktion skulle stige med ca. 3 pct. hvert år. For at opnå denne udvikling gennemførte den socialdemokratiske regering en lang række love til støtte for den animalske produktion. Denne indsats kombineret med en meget stor og dygtig indsats fra mange især unge landmænds side har gjort, at målsætningen om en stigning på 3 pct. om året er mere end nået. Eksempelvis kan det nævnes, at medens der i 1975 blev slagtet godt 10 mill. svin, vil der i 1979 blive slagtet ca. 13 mill. svin.

Vi vil i socialdemokratiet fastholde målsætningen om en årlig stigning på 3 pct. i den animalske produktion i de kommende år, og vi finder, at det vil være muligt at opnå det. Vi er klar over, at det stadig vil kræve en indsats fra samfundets side på flere punkter. Vi vil derfor støtte udvidelsen af rammerne for moderniseringsstøtte, øge udlånene til yngre jordbrugeres etablering samt påbegynde udbygning af vikarordningerne, således at vilighederne for at få vikarhjælp i sygdomstilfælde bliver forbedret. Vi vil støtte en øget forskning. Vi hilser med tilfredshed, at landbrugsministeren i sidste uge har fået bevilget penge til et halmforskningsprogram. Vi vil også fortsat aktivt arbejde for, at statens forsøgsgårde så snart som muligt bliver flyttet til Tjele.

Det mest afgørende for landbrugets fremtid vil være udviklingen af den fælles landbrugspolitik i fællesmarkedet. Her vil vi arbejde for, at der ikke ændres i principperne for EFs landbrugspolitik. Dette forhindrer ikke, at vi må støtte visse tilpasninger af Fæl-

lesskabernes landbrugspolitik, for hvis vi ikke gør det, så risikerer vi, at de grundlæggende principper ikke i det lange løb vil kunne holde.

Under den valgkamp, vi lige har overstået, gik det som en rød tråd igennem socialdemokratiets udtalelser, at alle samfundsgrupper på nær de dårligst stillede ville blive pålagt byrder i de kommende år. Det er for socialdemokratiet afgørende, at alle grupper deltager, altså også landbruget. Vi erkender imidlertid, at der er grupper inden for landbruget, bl. a. de unge nyetablerede med stor animalsk produktion, der ikke kan klare flere byrder. Denne gruppe, der talmæssigt ikke er særlig stor, men som produktionsmæssigt betyder meget, vil vi derfor yde en særlig støtte. Vi vil tilbyde de levedygtige brug en gældssaneringsordning, f. eks. gennem statsgaranti for optagelse af lån i bank eller sparekasse.

Som et led i regeringens politik for at forbedre konkurrenceevnen over for udlandet har regeringen som bekendt gennemført en 5 pct.s devaluering af kronen. Devalueringen er senere fulgt op af en devaluering af den grønne krone. Dette vil for landbruget betyde, at indtægterne totalt vil stige med ca. 1,2 mia kr. om året. Udgifterne til importerede råstoffer til landbruget vil stige med 350-400 mill. kr. EFs prissystem betyder, at landbruget med sikkerhed får dækning for importprisstigningerne og derudover en ekstra indtægt på 800 mill. kr. Det skulle således for langt de fleste landmænd være til at bære, at der i 1980 pålægges landbruget en statsgrundskyld på 400 mill. kr., især når det ses i sammenhæng med, at regeringen ændrer voldsomt i lønmodtagernes gældende overskomster og indfører pris- og avancementstop.

Jeg har i efteråret deltaget i møder med landmænd og fulgt debatten i landbrugskredse. For mindre end en måned siden deltog jeg således i et stort landbrugsmøde, hvor også Landbrugsrådets præsident deltog. Det var mit klare indtryk efter mødet, at landbruget havde to ønsker til samfundet.

For det første ønskede man, at der blev ført en økonomisk politik, som kunne sænke det danske omkostningsniveau, således at danske varer kunne blive mere konkurrencedygtige over for udlandets. I den forbindelse blev det understreget, at landbruget ikke ønskede subsidieordninger. For det andet øn-